

Др СРБАН МУСИЋ

Двадесет и другог марта 1989. умро је у Београду у 62. години Србан Мусић, Херцеговљанин, Бокељ, Југословен.

Србан Мусић је био дугогодишњи сарадник «Боке» и млађене редакције од првог до деветнаестог броја.

Био је професор Универзитета у Београду, на Филолошком факултету. Био је неуморни прегалац. Као човек, научник и педагог оставио је неизбрисиве трагове својим дјелом, особито из области филологије, лингвистике и историографије.

Особито је био заокушљен својим завичајем па је и докторирао с тезом «Романизми у северо-западној Боки Которској», запаженим дјелом у стручној јавности, преведеним на италијански.

Боловао је од ране младости што га је повремено одвајало од студената и колега. Болест му није помутила ведрину духа и снагу интелекта.

Радио је неуморно, грабећи да уради што више, да допринесе науци. Тако је само неколико мјесеци прије смрти објавио рад «Извјештаји генералног провидура Далмације и Албаније Корнера о заузимању Херцег-Новога 1687. године» с богатим коментарима.

Рођен је 1927. године у породици Јелке и Милана Мусића у Херцег-Новоме. Завршио је гимназију у Котору 1947, Филозофски факултет у Београду 1956. гдје је и докторирао 1970, а постао редован професор 1983. Био је продекан Филолошког факултета и предсједник Друштва за примјењену лингвистику Југославије. Награђен је «Октобарском наградом Херцег-Новога» 1972. Сахрањен је 24. марта 1989. године у породичној гробници код манастира Савине у Херцег-Новоме.

Племенити лик Србана Мусића остаће трајно у нашем сјећању.